

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

IV. Qualia nobis imponant falsa de Ieiunio?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

Dein Calvinus duplicem flagit. *Institution. 3. cap. 11. §. 2.* scilicet Remissionem peccatorum, & Imputationem iustitiæ Christi.

Kemnitius vero inuersum quæstionis statum nobis violenter affingit de causa formalis iustificationis.

VI. Calvinus *Instit. 3. cap. 11.* Vt Iudæi, sic & Pontificii, ignorantes Dei iustitiam, nobis imputatam, quarunt suam Inherentem statuere, *Romanorum 10.* iustitiæ Dei non subiecti.

At cum Dei iustitia sit Apostolo, quæ est nobis ex dono Dei: nostra vero ea, quæ est ex solis viribus naturæ, ut docet S. Aug;

Ideo iure arguuntur Iudæi, ut præsumptuosi de propria iustitia.

QVÆSTIO IV.

Qualia nobis affingant de ieiunio?

I. KEMNITIUS par. 4. Exam. fingit ita: Laborant Pontificii a olivi suspitionem istam quasi cibos quosdam prohibeant, ea opinione, qua olim Tatianus, Manichæi, & Priscillianista; quasi scilicet vel maledicti sint, vel à diabolo occupati; ac propterea conscientiam inquinant.

Sed argumenta, quibus suam prohibitionem ciborum stabilire conati sunt, & pontificia consecrationes creaturarum prorsus ostendunt, in eodem ipsos luto cum hæreticis istis hæere.

At nos carnes, oua, &c. comedimus extra Quadragesimam; eosdemque cibos benedicimus; nec tamen idcirco ducimus immundos ex seipsis, aut ab Sathana.

Deinde; veritos cibos etiam in Qua-

dragesima permittit ægrotis, quin imperat Ecclesia.

Adde; dicti hæretici piscibus quoque & omnibus quibus est anima, interdicebant. Non sic Ecclesia.

Demum; Sancti Patres ciborum delectum, quem Ecclesia, obsecrabant; damnabant tamen istum hæreticorum delectum in eis; nec ob suum delectum erant similes hæreticis.

Similia commenta vide in *Luthero. p. 49. 92.*

II. Kemnitius *ibidem* pagin. 421. 490. fingit nos dicere; Ieiunium per se sumptum, sine relatione ad vllum finem bonum, ex opere operato esse Cultum Dei, meritum satisfactionem.

At ieiunium per se, ut est abstinencia cibi, scimus rem esse mediam, nec virtutem, nec vitium: hic vero loquimur de eo, quæ cum electione, ad bonum finem assumitur: sicque est actus virtutis.

Rorro, illud nemo dixit opus operatum: quia hoc pendet ex sola institutione Christi: at ieiunium pendet ex deuotione meritoque operantis.

Deinde; id Cultum Dei dicimus non actum religionis proprie dictum; sed actum in genere, gratum Deo.

III. Kemnitius *ibidem* ait: Negari non potest, Patres in rhetoricis illis ieiunii encomijs sæpe longum prouectos, ab analogia fidei, & norma Scripture non parum discessisse.

Infra. Quando contra hanc fidei analogiam Pontificii talia veterum dicta videntur; cogimur salua reuerentia, qua tam Magnis Viris debetur, illa reuocare, ut fundamentum salua saluum retineamus.

At si vnus alterue sit vsus amplificatiõne; ideone omnes?

Multi dogmaticos libros scripserunt, non

non sermones de ieiunio; & in ijs non
rhetoricatur.

Et ob suam rhetoricationem con-
uulsiſſent fundamentum fidei, & salutis,
Scripturam temeraſſent? Et ijs plus fa-
peret Kemnitius?

IV. Calvinus instituta Quadrageſimæ ra-
tionem eſſe aliam non iactat, quam κακοζη-
λίαν in imitando Chriſto.

At iuſtas rationes repete ex *Luthero-
cal.* p. 4. q. 94.

Mentiendi ſine fine

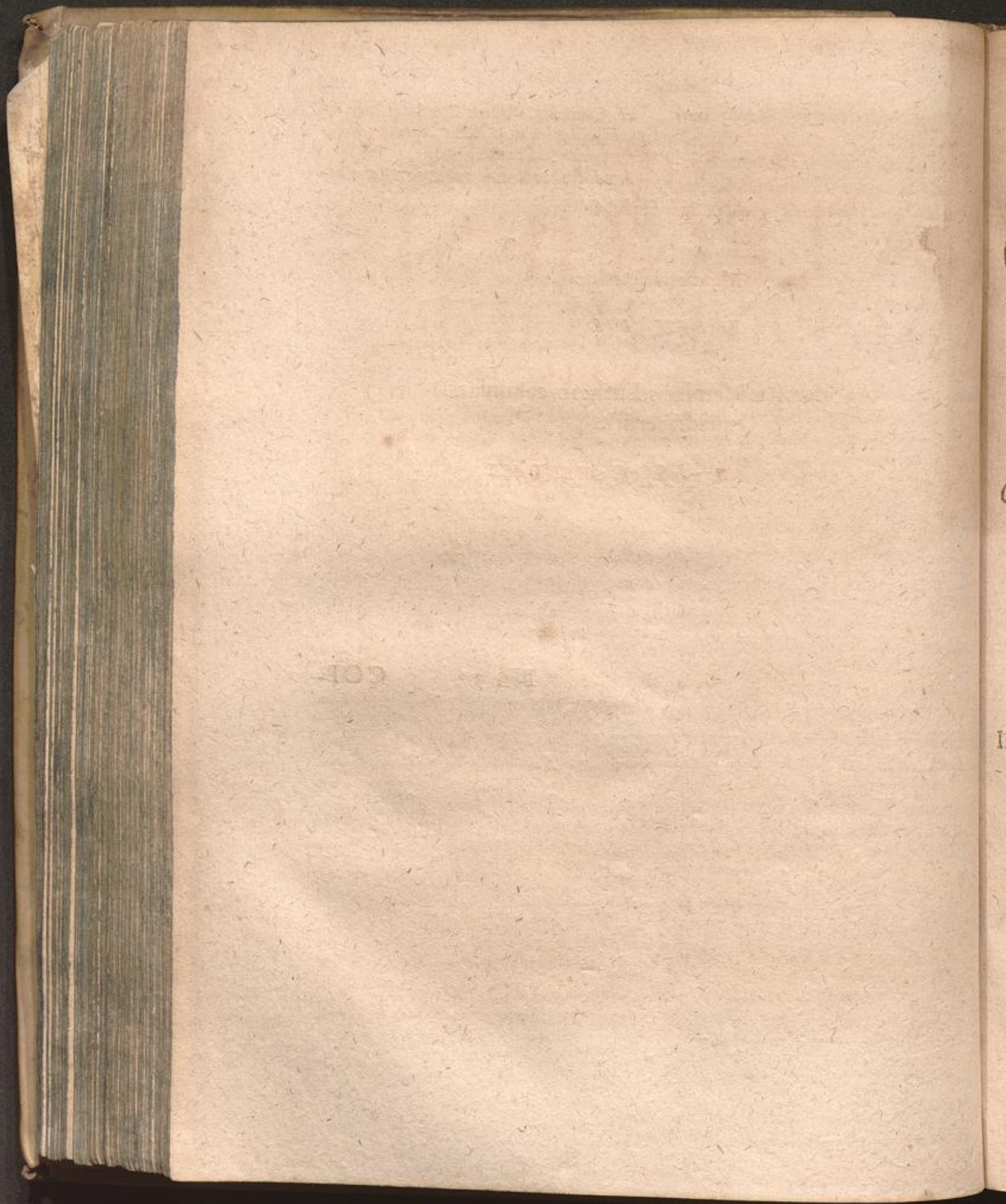
F I X I S

Antipapiſtæ Mendacis Luthero-caluiniani
quadripertiti.

Gloria VERACI: Confuſio ſit MENDACI.

Nn 3

COP-

COL